

Sygn. VPa 82/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariola Mastalerz

Sędziowie: SSO Beata Łapińska (spr.)

SSO Magdalena Marczyńska

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa M. W. (1)

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowej w W.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych

na skutek apelacji powoda M. W. (1) i pozwanego (...) Spółki

z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w W. od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku IV Wydziału Pracy z dnia 21 czerwca 2016r.

sygn. IV P 74/14

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu Sądowi Pracy w Radomsku do ponownego rozpoznania pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania za instancję odwoławczą.

Sygn. akt V Pa 82/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 maja 2014 roku skierowanym przeciwko (...) Sp. z o.o. Sp. k. w W. powód M. W. (1) wniósł o zasądzenie na jego rzecz kwoty 20.100,00 złotych tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od 15 czerwca 2011 roku do dnia 1 czerwca 2013 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu.

W odpowiedzi na pozew z dnia 4 czerwca 2014 roku strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W piśmie procesowym z dnia 5 stycznia 2016 roku pełnomocnik powoda zmodyfikował pozew w ten sposób, że domagał się zasądzenia na rzecz powoda kwoty 17442,21złoty z ustawowymi odsetkami za każdy miesiąc poczynając od lipca 2011 r.

Wyrokiem z dnia 21 czerwca 2016 roku, w sprawie sygn. akt IV P 74/14 Sąd Rejonowy w Radomsku IV Wydział Pracy zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 12 980,02 zł brutto (dwanaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt złotych 02/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 maja 2014 roku do dnia zapłaty (punkt 1 sentencji wyroku), oddalił powództwo w pozostałej części (punkt 2 sentencji wyroku) i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (punkt 3 sentencji wyroku).

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Rejonowego:

Powód M. W. (1) został zatrudniony przez pozwaną spółkę w dniu 15 czerwca 2011 roku na podstawie umowy o pracę na okres próbny do dnia 14 września 2011 roku na stanowisku przedstawiciela handlowego na terenie województwa (...). Następną umowę strony zawarły na czas określony od dnia 15 czerwca 2011 roku do dnia 14 września 2016 roku.

Z dniem 1 czerwca 2013 roku strony rozwiązały stosunek pracy za dwutygodniowym wypowiedzeniem złożonym przez pozwanego pracodawcę.

Powód mieszkał w R. i swoje obowiązki wykonywał na terenie województwa (...). Powód zaczynał pracę od czynności logowania do systemu komputerowego (...), początkowo za pomocą urządzenia i – pad, a następnie do systemu (...) T. za pomocą urządzenia i – pad. Powód przy rannym logowaniu wpisywał kilometry z licznika samochodu służbowego. Powód w czasie wizyt handlowych dokonywał zamówień, kontrolował ekspozycję towarów oraz przeprowadzał dodatkowo ankiety. Po zakończeniu pracy powód wpisywał liczbę kilometrów na koniec dnia oraz dokonywał tzw. Replikacji, która polegała na wysłaniu do systemu danych o wykonanej pracy w tym dniu. Raz na dwa tygodnie powód uczestniczył w spotkaniach służbowych, które kończyły się w godzinach 21 lub 22.

W dniu 31 grudnia 2014 roku pozwana dostarczyła do akt dane dotyczące rejestracji wizyt handlowych powoda w okresie od 21 czerwca 2011 roku do dnia 13 września 2012 roku uzyskane z systemu informatycznego (...) T..

W dniu 18 września 2014 roku pozwana dostarczyła do akt dane dotyczące rejestracji wizyt handlowych powoda w okresie od 14 września 2012 roku do dnia 17 maja 2013 roku uzyskane z systemu informatycznego (...).

W dniu 16 kwietnia 2015 roku firma (...) S. A. w L. złożyła do akt płytę CD zawierającą dane dotyczące systemów (...) i (...) T. dotyczących powoda M. W. w okresie pracy w pozwanej spółce tj. od dnia 15 czerwca 2011 roku do dnia 1 czerwca 2013 roku związanych z czasem rejestrowanych w systemie zadań przez użytkownika systemu powoda M. W., ze szczególnym uwzględnieniem dokładnej godziny pierwszego logowania się do systemu oraz ostatniej replikacji danych w danym dniu, a także liczby przejechanych kilometrów. Systemy informatyczne (...) (...) nigdy nie były wykorzystywane do rejestracji czasu pracy przedstawicieli handlowych. Godzina ostatniej replikacji nie była traktowana przez pracodawcę jako godzina zakończenia pracy w danym dniu.

W opinii złożonej w dniu 2 grudnia 2015 roku biegły z zakresu ekonomiki przedsiębiorstw, gospodarki materiałowej i zatrudnienia i płac A. G. (1) wyliczył należne powodowi wynagrodzenie za prace w godzinach nadliczbowych w dwóch wariantach:

- na podstawie zestawienia pracodawcy na płycie CD oraz nadesłane w formie papierowej i dodatkowo nadesłane wraz z wyjaśnieniami na kwotę 12.980,02 złotych;

- na podstawie przyjęcia stanowiska powoda tj. z uwzględnieniem zapisów z kolumny „godzina ostatniej replikacji” na kwotę 17.442,21 złotych;

Sąd Rejonowy ustalił stan faktyczny w przedmiotowej sprawie na podstawie opinii biegłego A. G., zeznań świadków: M. J., S. J. (1), K. B. i R. P. oraz zeznań samego powoda, a także dokumentacji w postaci akt osobowych powoda, a także dokumentacji w postaci akt osobowych powoda, płyty CD zawierającej dane dotyczące systemów (...) i (...) T. w okresie zatrudnienia w pozwanej spółce, danych dotyczących rejestracji wizyt handlowych powoda w okresie

od dnia 21 czerwca 2011 roku do dnia 13 września 2012 roku uzyskanych z systemu informatycznego (...) T., danych dotyczących rejestracji wizyt handlowych powoda w okresie od dnia 14 września 2012 roku do dnia 17 maja 2013 roku uzyskanych z systemu informatycznego (...).

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo za zasadne, aczkolwiek nie w takim rozmiarze jaki wskazał pełnomocnik powoda.

Na wstępie Sąd I instancji wskazał, że powód wbrew twierdzeniom strony pozwanej przekraczając przy wykonywaniu swoich zadań 8 – godzinny dzień świadczył pracę w godzinach nadliczbowych. Sąd Rejonowy podał, że biegły A. G. w swojej opinii w wersji z czasem podanym pracy podanym w zestawieniach przez pozwanego pracodawcę wyliczył liczbę nadliczbowych godzin pracy prawie w każdym miesiącu zatrudnienia oraz określił wysokość wynagrodzenia za pracę w tych godzinach na kwotę 12.980,02 złotych. Taka liczba godzin pracy świadczy w ocenie Sądu Rejonowego jednoznacznie o tym, że powód w ramach 8 – godzinnego dnia pracy nie był w stanie wykonać zadań nałożonych na niego przez pozwanego pracodawcę.

Zdaniem Sądu I instancji opinia biegłego sądowego przedstawia obiektywny i wiarygodny wariant odzwierciedlający rzeczywisty czas pracy powoda jako przedstawiciela handlowego. Wariant drugi oparty na podstawie godzin ostatniej replikacji powoda wedle Sądu Rejonowego nie może zostać przyjęty za wiarygodny z uwagi na to, że w sprawie niespornie ustalono, iż godzina ostatniej replikacji nie zawsze stanowiła zakończenie dnia pracy (powód mógł dokonać tej replikacji w mieszkaniu nawet kilka godzin po zakończeniu pracy).

W konsekwencji Sąd Rejonowy przyjął, że powód wykonywał pracę w godzinach nadliczbowych i winien otrzymać należne wynagrodzenie za tę pracę w kwocie 12.980,02 złotych.

Mając powyższe na względzie Sąd I instancji uwzględnił powództwo i zasądził na rzecz powoda ww. kwotę i oddalił powództwo w pozostałej części (punkt 1 sentencji wyroku).

Orzekając o kosztach procesu zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wynikającą z treści art. 98 § 1 k.p.c. Sąd zasądził na rzecz pozwanej spółki zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1800,00 złotych (punkt 2 sentencji wyroku).

Od wyżej wymienionego wyroku apelacje wniosły obie strony postępowania.

Strona powodowa zaskarżyła wyrok w części oddalającej powództwo ponad kwotę 12 980, 02 zł, to jest od kwot:

- 839,88zł za czerwiec 2011r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lipca 2011 r.,
- 1 150,30zł za lipiec 2011r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 sierpnia 2011r.,
- 992,12 zł za sierpień 2011 r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 września 2011 r.,
- 1 127,78zł za wrzesień 2011 r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 października 2011 r.,
- 269,45zł za październik 2011 r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 listopada 2011r.
- 1 012,46zł za listopad 2011 r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 grudnia 2011 r.,
- 1 079,49zł za grudzień 2011 r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 stycznia 2011 r.,
- 1 145,89zł za styczeń 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lutego 2012r.,
- 885,09zł za luty 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 marca 2012r.,
- 989,91zł za marzec 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 kwietnia 2012r.,

- 1 363,57zł za kwiecień 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 maja 2012r.,
- 1 105,51 zł za maj 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 czerwca 2012r.,
- 623,26zł za czerwiec 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lipca 2012r.,
- 629,89zł za lipiec 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 sierpnia 2012r.,
- 184,59zł za sierpień 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 września 2012r.,
- 106,38zł za wrzesień 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 października 2012r.,
- 5,21zł za październik 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 listopada 2012r.,
- 39,13zł za grudzień 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 stycznia 2013r.,
- 848,47zł za styczeń 2013r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lutego 2013r.,
- 484,08zł za luty 2013r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 marca 2013r.,
- 787,54zł za marzec 2013r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 kwietnia 2013r.,
- 537,19zł za kwiecień 2013r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 maja 2013r.,
- 235,03zł za maj 2013r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 czerwca 2013r.

Zaskarżonemu wyrokowi działający w imieniu powoda profesjonalny pełnomocnik zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych polegający na ustaleniu, iż godzina ostatniej replikacji nie zawsze stanowiła zakończenie dnia pracy podczas gdy faktycznie praca powoda kończyła się z chwilą dokonania ostatniej replikacji.

Na podstawie tak sformułowanego zarzutu strona powodowa wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i jego uwzględnienie w całości poprzez zasądzenie na rzecz powoda od pozwanej kwot:

- 839,88zł za czerwiec 2011 r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lipca 2011r.,
- 1 1150,30zł za lipiec 2011 r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 sierpnia 2011 r.,
- 992,12 zł za sierpień 2011 r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 września 2011 r.,
- 1 127,78 zł za wrzesień 2011 r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 października 2011 r.,
- 1 269,45 zł za październik 2011 r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 listopada 2011 r.,
- 1 012,46 zł za listopad 2011r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 grudnia 2011r.,
- 1 079,49 zł za grudzień 2011 r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 stycznia 2011 r.,
- 1 145,89 zł za styczeń 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lutego 2012r.,
- 885,09 zł za luty 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 marca 2012r.,
- 989,91 zł za marzec 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 kwietnia 2012r.,
- 1 363,57 zł za kwiecień 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 maja 2012r.,
- 1 105,51złzamaj 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 czerwca 2012r.,

- 623,26 zł za czerwiec 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lipca 2012r.,
- 629,89 zł za lipiec 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 sierpnia 2012r.,
- 184,59 zł za sierpień 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 września 2012r.,
- 106,38 zł za wrzesień 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 października 2012r.,
- 5,21 zł za październik 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 listopada 2012r.,
- 39,13 zł za grudzień 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 stycznia 2013r.,
- 848,47 zł za styczeń 2013r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lutego 2013r.,
- 484,08 zł za luty 2013r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 marca 2013r.,
- 787,54 zł za marzec 2013r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 kwietnia 2013r.,
- 537,19 zł za kwiecień 2013r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 maja 2013r.,
- 235,03 zł za maj 2013r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 czerwca 2013r.

Z ostrożności procesowej w razie nieuwzględnienia powyższego zarzutu zaskarżonemu wyrokowi pełnomocnik powoda zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 85 § 2 k.p. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p. poprzez ich niezastosowanie polegające na błędnym przyjęciu, iż dniem od którego należy liczyć odsetki jest 19 maja 2014r. podczas gdy winno być ono liczone od najpóźniej dnia następującego po 10-tym dniu każdego miesiąca kalendarzowego, tj. w dniu, w którym stało się ono wymagalne.

Na podstawie tak sformułowanego zarzutu strona powodowa wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez naliczenie odsetek od następujących kwot:

- 559,23zł za czerwiec 2011 r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lipca 2011 r.,
- 727,68zł za lipiec 2011 r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 sierpnia 2011 r.,
- 712,50zł za sierpień 2011r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 września 2011r.,
- 992,20zł za wrzesień 2011 r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 października 2011r.,
- 866,61zł za październik 2011 r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 listopada 2011
- 804,67zł za listopad 2011r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 grudnia 2011r.,
- 706,77zł za grudzień 2011r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 stycznia 2011r.,
- 745,10zł za styczeń 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lutego 2012r.,
- 598,62zł za luty 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 marca 2012r.,
- 699,80zł za marzec 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 kwietnia 2012r.,
- 498,68zł za kwiecień 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 maja 2012r.,
- 582,19zł za maj 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 czerwca 2012r.,
- 426,12zł za czerwiec 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lipca 2012r.,

- 462,61zł za lipiec 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 sierpnia 2012r.,
- 559,97zł za sierpień 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 września 2012r.,
- 100,63zł za wrzesień 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 października 2012r.,
- 5,21 zł za październik 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 listopada 2012r.,
- 39,13zł za grudzień 2012r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 stycznia 2013r.,
- 848,47zł za styczeń 2013r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lutego 2013r.,
- 484,08zł za luty 2013r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 marca 2013r.,
- 787,54zł za marzec 2013r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 kwietnia 2013r.,
- 537,19zł za kwiecień 2013r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 maja 2013r.,
- 235,03zł za maj 2013r. z odsetkami ustawowymi od dnia 11 czerwca 2013r.

Strona powodowa wniosła także o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Z kolei profesjonalny pełnomocnik działający w imieniu pozwanego zaskarżył ww. wyrok w części, w jakiej Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 12 980,02 zł brutto z ustawowymi odsetkami od dnia 19 maja 2014 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1 800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, zarzucając mu naruszenie:

- art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego zebranego w sprawie, polegający na pominięciu w ocenie zeznań świadków, co doprowadziło do przyjęcia jako podstawy rozstrzygnięcia nieprawidłowo ustalonego stanu faktycznego.
- art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. poprzez uznanie dowodu - opinii biegłego sądowego z zakresu ekonomiki przedsiębiorstw, zatrudnienia i płac A. G. (1), sporządzonej w listopadzie 2015 r., na zlecenie tegoż Sądu - za wiarygodny i rozstrzygający w sytuacji, gdy wyprowadzenie takiego wniosku stoi w oczywistej sprzeczności z zasadami logiki,
- art. 328 § 2 k.p.c. poprzez brak wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku materialnoprawnej podstawy rozstrzygnięcia, a także przyczyn, dla których Sąd odmówił wiarygodności i mocy dowodowej dowodom, na których nie oparł się ustalając stan faktyczny sprawy, a w konsekwencji powyższego niepoddawanie się przez przedmiotowy wyrok kontroli instancyjnej.

W oparciu o tak skonstruowane zarzuty strona pozwana wniosła o zmianę wyroku w zaskarżonej części i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu za obie instancje wg norm przepisanych;

W przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozstrzygnięcia wraz z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, w tym o kosztach postępowania apelacyjnego.

**Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
zważył, co następuje:**

Apelacja pozwanego okazała się uzasadniona , albowiem trafnym okazał się zawarty w niej zarzut naruszenia przepisu prawa procesowego, tj. art. 328 kpc oraz w związku z tym także przepisu art. 233 kpc poprzez brak oceny materiału dowodowego jak też brak materialno - prawnej podstawy żądania .

Obraza art. 328 § 2 kpc może być skutecznym zarzutem apelacji tylko wtedy, gdy uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie posiada wszystkich koniecznych elementów, bądź zawiera tak kardynalne braki, które uniemożliwiają kontrolę instancyjną. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7.02.2001 r. naruszenie przepisu, określającego wymagania, jakim winno odpowiadać uzasadnienie wyroku sądu (art. 328 § 2 kpc), może być ocenione jako mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy w sytuacjach tylko wyjątkowych, do których zaliczyć można takie, w których braki w zakresie poczynionych ustaleń faktycznych i oceny prawnej są tak znaczne, że sfera motywacyjna orzeczenia pozostaje nieujawniona bądź ujawniona w sposób uniemożliwiający poddanie jej ocenie instancyjnej (sygn. akt V CKN 606/00, Lex nr 53116).

Z sytuacją taką mamy właśnie do czynienia w przedmiotowej sprawie.

Treść uzasadnienia nie pozwala na odczytanie sfery motywacyjnej orzeczenia i poddanie go kontroli instancyjnej. Uzasadnienie wyroku nie zawiera wszystkich elementów konstrukcyjnych uzasadnienia wymaganych w omawianym przepisie, w tym przede wszystkim oceny dowodów i przyczyny odmowy wiarygodności poszczególnym dowodom.

Warto w tym miejscu podkreślić, iż Sąd w toku postępowania dowodowego Sąd

przesłuchał 4 świadków, na okoliczność zadaniowego czasu pracy celem ustalenia, czy postawione powodowi zadania mogły być zrealizowane w ramach 40 godzinowego tygodnia pracy czy też ich zakres przekraczał powyższe normy , a jeśli tak to w jakim zakresie.

Sąd Rejonowy jednak w ogóle nie odniósł się do zeznań świadków : M. J. – kierownika przedstawicieli handlowych – k. 50 i 51 akt, K. B. – k. 59 i 60 akt –byłego pracownika pozwanego , były kierownik przedstawicieli handlowych, przełożony powoda, S. J. (2) – k. 59 akt , dyrektora regionalnego ds. sprzedaży i R. P. – k. 202 akt – administratora systemu mobilnego od 10 lat.

Sąd Okręgowy jakkolwiek jest także instancją merytoryczną to w żadnym razie nie może zastępować Sądu Rejonowego w tym zakresie , gdyż pozbawiałby w ten sposób strony kontroli instancyjnej.

Sąd Okręgowy jako instancja merytoryczna może nie podzielać oceny zgromadzonego przez Sąd meriti materiału dowodowego, może uznać ją za dowolną, ale nie może akceptować całkowitego braku oceny dowodów stanowiących podstawę rozstrzygnięcia.

Warto w tym miejscu zaznaczyć, iż w przedmiotowej sprawie powód był zatrudniony w ramach zadaniowego czasu pracy.

Zadaniowy system czasu pracy nie wyklucza możliwości pracy w godzinach nadliczbowych, albowiem zadania powinny być tak ustalone, aby pracownik mógł je wykonać w ciągu 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin tygodniowo w przeciętnie 5-dniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym (art. 129 KP).

Uznanie przez Sąd Rejonowy, iż powód pracował w godzinach nadliczbowych miała wynikać z analizy przez biegłego systemu informatycznego, a w szczególności z momentu logowania się powoda do systemu i wylogowywania z tego systemu, chociaż w ustaleniach faktycznych Sąd ten przyjmuje, iż system ten nie służył do ewidencji czasu pracy.

Sąd Okręgowy nie wie, które dowody czy to w postaci zeznań świadków czy też dokumentacji pracowniczej przekonały Sąd i dały mu podstawę do wydania zaskarżonego wyroku. Sąd Okręgowy nie zna także sfery motywacyjnej Sądu Rejonowego w zakresie tezy dowodowej zakreślonej biegłemu.

Wszak w pierwszej kolejności należało ponad wszelką wątpliwość ustalić, czy powód miał realną możliwość wykonania ciężących na nim zadań w ramach 40 godzinnego tygodnia pracy. Należało zatem dokonać wnikliwej analizy zeznań świadków, bo przecież sam fakt logowania do systemu i wylogowywania, czy też moment ostatniej replikacji nie może tego przesądzać, zwłaszcza, że zdarzały się sytuacje, kiedy pracownicy wykonywali pracę nie ruszając się z domu, a system nie był w stanie tego wykazać. Dlatego kwestia zakresu nałożonych mu zadań, ilość wizyt, ich przewidywany czas trwania, liczba przejechanych km winny być przedmiotem badania Sądu. Dopiero po przyjęciu przez Sąd, iż nałożone na powoda obowiązki nie mogły być zrealizowane w 40 godzinnym tygodniu pracy Sąd badać powinien, o ile czas ten został przekroczony. Pomocnym w tym zakresie może być biegły ds. organizacji pracy.

Naruszenie przepisu art. 328 kpc czyni także zasadnym zarzut naruszenia przepisu art. 233 kpc. Nie sposób bowiem w tej sytuacji odnieść się do dalszych zarzutów apelacyjnych, w tym też naruszenia przepisu art. 233 kpc, gdyż dopiero kontrola prawidłowości

oceny dowodów otwiera drogę dla oceny prawidłowości zastosowania art.

233 kpc czy też oceny dalszych zarzutów, w tym naruszenia przepisu

prawa materialnego, tj. art. 140 kp poprzez jego niezastosowanie.

Wskazany w apelacji pozwanego i w pełni trafny zarzut naruszenia przepisu art., 328 kpc nie przesądza w żadnym razie o prawidłowości rozstrzygnięcia.

Dlatego w tej sytuacji nie sposób ocenić zasadności apelacji powoda.

Braki uzasadnienia uniemożliwiają bowiem kontrolę zaskarżonego wyroku zarówno w aspekcie zarzutów apelacyjnych pozwanego jak również powoda.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd ustalił stan faktyczny sprawy, dokonał oceny całokształtu materiału dowodowego, dopuścił wszystkie dowody zgłoszone przez strony, a następnie ocenił żądanie pozwu w aspekcie obowiązujących przepisów.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 kpc orzekł jak w sentencji.

W pierwszej kolejności ustalenia winny dotyczyć zakresu zadań wyznaczonych powodowi w ramach dnia i tygodnia pracy i oceny możliwości ich realizacji w aspekcie art. 140 kpc. Jeśli uzna, że obowiązki ciężące na powodzie w danych okresach przekraczały wskazane normy czasu pracy ustali ewentualny zakres pracy w godzinach nadliczbowych.

Reasumując Sąd Okręgowy uznał zarzut naruszenia art. 328 § 2 kpc za całkowicie trafny, skutkujący w konsekwencji uchynieniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 kpc kpc orzekł jak w sentencji.